

BØRN&UNGE FORSKNING

Blegdamsvej 124
2100 København Ø
Telefon: 3546 5100
Telefax: 3546 5099
E-mail: b&u@bupl.dk
www.boernogunge.dk

REDAKTIONEN

Ansvarshavende redaktør:

Ida Thuesen Nielsen (itrn)

Redaktionschef:

Lene Søborg (søb)

Redaktion:

Anders W. Christensen (awc)
Peter Engelbrekt Petersen (ppn)
Rikke Jensen (rjn)
Camilla Mehlsen
Mathilde Weirsoe

Grafisk tilrettelæggelse:

Jeanne Olsen (jno)

Institut for Uddannelse
og Pædagogik (DPU),
Aarhus Universitet har
leveret bladets artikler.

BUPL'S FORSKNINGSSATSNING

Blegdamsvej 124
2100 København Ø
v/ Konsulent Peter Engelbrekt Petersen
Telefon: 3546 5142
E-mail: ppn@bupl.dk
bupl.dk/forskning

B U P L

Børne- og Ungdomspædagogernes
Landsforbund

Blegdamsvej 124
2100 København Ø
Telefon: 3546 5000
(kl. 9-15)
Telefax: 3546 5039
E-mail: bupl@bupl.dk
bupl.dk

TRYK
Stibo Graphic
Kontrolleret oplag: 69.738
ISSN: 1903-962X

+ forord

STYRING – PLANLÆGNING OG ORGANISERING

Pædagoger planlægger den pædagogiske praksis i institutionerne og har selvfølgelig gjort det, så længe der har været daginstitutioner. Men i de seneste år er der kommet mere fokus på, hvor meget af dagen, som er planlagte aktiviteter, og hvor meget der er såkaldt fri tid. Opfattelsen hos nogle meningsdannere er, at den planlagte tid er mere værdifuld i betydning lærerig, end den tid som børnene i højere grad enten selv organiserer eller de aktiviteter, der opstår spontant.

Dette nummer af Børn&Unge Forskning handler om organisering af det pædagogiske arbejde. Det pædagogiske arbejde har altid været styret og begrundet. Men det betyder ikke, at al tiden i institutionerne kan – eller skal – planlægges i detaljer. Og det betyder heller ikke, at de planlagte aktiviteter er mere værdifulde for børnene end de daglige rutiner eller de mere spontane aktiviteter. Ligesom inden for alle andre af livets forhold handler det om at finde en balance og være klar til at justere balancen, når det er nødvendigt.

Det rejser også spørgsmålet om, hvem der skal styre og organisere og ud fra hvilke målsætninger. I BUPL kæmper vi for at fastholde mest mulig autonomi til de pædagogfaglige ledere og pædagogerne i samarbejde med børn, unge og forældre.

PARADOKSAL ANERKENDELSE

Gennem de seneste 5-10 år er der kommet en stigende anerkendelse af særligt daginstitutionernes betydning og pædagogernes arbejde med de større børn og unge. Det er blandt andet et resultat af professionsstrategien og herunder BUPL's forskningsindsats, som har skabt mere viden om områdets store betydning.

Men anerkendelsen af pædagogernes og institutionernes betydning er et tveægget sværd. For en større anerkendelse betyder også øget politisk bevågenhed. For politikere og embedsfolk er rationalet naturligvis: Hvis det her område er vigtigt for børn og unge, så skal vi udnytte potentialet bedre.

Men det er paradoksalt, at børne- og ungeområdet i alt for mange kommuner samtidig bliver beskåret. Så parallelt med at vi som pædagoger og ledere kan glæde os over en stigende anerkendelse, bliver den stigende opmærksomhed fulgt op af målsætninger, evalueringer og i disse år også af nedskæringer.

Svaret på det er en fortsat kamp for at sikre de nødvendige ressourcer og en stadig drøftelse af, hvilke mål og målemetoder der giver mening for pædagoger og ledere samt gavner vore børn og unge.

FREMTIDENS STYRING?

Den stigende anerkendelse giver et øget fokus på ledelse og styring. For hvis nye mål og målemetoder skal resultere i en mere effektiv pædagogisk praksis, så er ledelse og styring et af de værktøjer, som bliver anvendt. Tendensen med øget fokus på styring og evidens er af nogen blevet kaldt New Public Management. Det er en tendens, som vi stadig ser brede sig på børne- og ungeområdet, men samtidig ser vi også andre tendenser. I artiklen 'Kampen om fremtidig styring' diskuteres nye styringsforsøg. Det er de såkaldte laboratorier, der kort fortalt handler om at inddrage både politikere, kommunale embedsfolk, pædagogfaglige ledere og pædagoger. Tanken er, at fremtidens styring ikke skal være for bureaukratiets skyld, men skal skabes og forhandles i et samspil, og formålet skal være faglig udvikling.

Alt for meget styring resulterer i dag i meningsløs afrapportering. Lad os i stedet sammen med politikere og embedsfolk finde andre måder at udvikle og forbedre den pædagogiske praksis på. Det håber jeg bliver fremtidens styring, for det vil være til gavn for vore børn og unge.

God læselyst

Allan Baumann